

"Mees ja Vares"

Uhes väikeses talus oli üks õnnetu mees oma naisega. Neil maja oli laagnummas, toit hakkas otsa saama ja needid olid näbalater.

Uhel õhtul kui mees pimedas puid lõtkus nägi ta metsas valgust, ta läks vaatama. Metsa küül oli tühi plats, kus oli üks põlees later ja kivi millel istus seakas.

Mees seadatas seakust, seakas seatas vastu ja hakkas rääkima: Mis tud, mis tud mees, mis seahid mind sellise näoga näbaldatud needid seljas. Mees ehmunis ja seatas: Mul naisega häda kaelas maja laagnunde, söök saab otsa ja needid on ka kõik näbalad, kas sa saakid mind aidata?

Muudugi saan, muudugi saan tule lihtsalt kuskööl tagasi ja tee mulle korralik linnupera kus ma peituda saan. Mees näustus ja hakkas ära minema, aga seakas kraakus järelle: Saladus, saladus ära tingimatta sellest oma naisel näoga; muudu tulele kraaks, kraaks ka-puff.

Kui mees oli koju jõudnud hakkas ta, kogu linnupera ehitama nii korralikult kui sai. Naine tuli uksest sisse ja küsis: Mis tud mees näiskad muist ~~id~~ küttepuid ära. Mees seatas: Uralda mind se teie muide head. Naine kõhles ja läks ära.

Kuskööl läks mees jälle seakere juurde korralik linnupera eadmis ja valgus teda juhtimas. Vares seatas püra ja jäi nahule: Jah, jah väga hea püra mees, müid mine koju, jah koju tagasi ja inimene pealtem on kadunud ~~sa~~ ning tee mulle viis korralikku vihmaussi järgmised kuskööl, jah kuskööl ~~teie~~.

Mees läks tagasi ja seakas kraakus järelle: Saladus, saladus ära tingimatta sellest oma naisel näoga; muudu tulele kraaks, kraaks ka-puff.

Kui mees oli kodus nägi ta laagnunud maja asemel suurt punase katus ja ~~seal~~ kohaliku seintega maja.

